

lertidige Løsning, som har været Genstand for Overvejelse, nemlig *Spørgsmaalet om Telefonernes Overgang til Kommunerne*.

Med Henblik paa den Lethed, hvormed de fynske Amts- og Købstadkommuner i 1899 i en Haandevending fik samlet sig om at overtage de hidtil private Telefoner, jfr. herom ovenfor under Afsnit I, og paa den Tilfredshed, der i de snart forløbne 20 Aar har været med Telefonernes Drift under denne kommunale Sammenslutnings Overledelse, har der indenfor Kommissionen været nogen Stemning for ogsaa andetsteds at søge Telefonerne lagt ind under Kommunerne, indtil en Statsovertagelse maatte finde Sted. Der vilde herved først og fremmest være opnaaet, at Telefonerne overgik i offentligt Eje, og at der derigennem vilde blive skabt en større Sandsynlighed for, at de vilde blive drevet med størst mulig Hensyntagen til Befolkningens Tarv og begrundede stedlige Ønsker, uden Forsøg paa finansiel Udnyttelse.

Det vil imidlertid ved en nærmere Undersøgelse vise sig overvejende sandsynligt, at en kommunal Sammenslutning til Erhvervelse og Drift af Telefonerne langt vanskeligere lader sig iværksætte i andre Landsdele end paa Fyn. Fyns særlige geografiske Forhold med det samlede, mindre og godt afsluttede Omraade, indenfor hvilket Interesserne i telefonisk Henseende paa intet Punkt kolliderer, er som skabte for en saadan Sammenslutning, der yderligere fremhjælpes ved Kommunernes relative Velstand. Helt anderledes i Jylland, hvor man særlig havde tænkt sig den kommunale Drift som Afløser af den private. Denne Landsdels store Udstrækning med et meget stort Antal Amts- og Købstadkommuner, hvis Forhold og Interesser i de enkelte Egne er saa højst forskellige, forringer stærkt Sandsynligheden for, at en kommunal Sammenslutning indenfor denne Landsdel vilde kunne tilvejebringes, ligesom det i hvert Fald er sikkert, at Vanskelighederne ved en Drift paa Grundlag af en af saa spredte Interesser baaren Sammenslutning let vilde blive meget store. Endelig er det klart, at en Overgang til Kommunerne ingenhunde lettere lader sig iværksætte end en Statsovertagelse; i begge Tilfælde kræves der, hvis man ikke vil følge den nuværende Lovbestemmelse, og anden Lovhjemmel ikke er tilvejebragt, de bestaaende Selskabers Samtykke.

Kommissionens direkte Erfaringer stemmer med det lige anførte. Man har brevslet med Amts- og Byraadene paa Lolland-Falster og paa Bornholm, til hvilken Brevveksling man i øvrigt senere skal komme tilbage, men skønt disse Øer i og for sig maatte anses for endnu bedre egnede for en kommunal Sammenslutning om Telefonsagen end Fyn, har intet af deres kommunale Raad vist mindste Tilbøjelighed til at indtræde som pekuniært interesserede Parthavere i Telefonerne, endsige til at tage Initiativet til en kommunal Sammenslutning om disses Overtagelse. Derimod har man fra et enkelt Byraad paa Sjælland, Helsingør, modtaget en Henvendelse om eventuel kommunal Telefondrift, men bortset fra, at denne Henvendelse først modtoges, efter at der var truffet Aftale med Københavns Telefon-Aktieselskab om det nedenfor gengivne Forslag til en fremtidig Ordning, har man anset en kommunal Ordning paa Sjælland som kun mulig under Københavns Kommunes Førerskab, hvorom imidlertid intet har foreligget, ligesom Tilstedeværelsen paa Sjælland af et ministerielt godkendt Abonnentudvalg, der endog delvis besættes direkte af Kommunalbestyrelserne, i det hele stiller Spørgsmaalet om Kommunernes Forhold til Telefonerne paa denne Ø noget anderledes end andetsteds.

Endelig bør det ikke lades ubemærket, at Telefonernes midlertidige Overgang til Kommunerne neppe vilde lette, men mulig besværliggøre en senere Overgang til Staten.

Resultatet af Kommissionens Overvejelser angaaende dette Spørgsmaal er her-